

PLEITAANTEKENINGEN in de zaak van:

HET OPENBARE MINISTERIE TEGEN: ERNO LABEGA.

De zitting van 22 oktober 2012.

Edelachtbare,

De verdediging van Erno Labega wenst het volgende ten verwere van de stellingen van het OM naar voren te brengen:

Inleiding:

De waarheidsvinding is een taak toebedeeld aan het OM. In dit kader zijn het OM middelen rechtens toegekend, welke middelen naar betoog van het OM in overvloed zijn ingezet. Mankracht en enorm veel geld is besteed aan dit onderzoek met naar mening van het OM heel goede resultaten. Daar is waar de verdediging de mening van het OM niet deelt.

Inderdaad is er veel ingezet in dit onderzoek, doch steeds met de bedoeling om een scenario te ondersteunen en **niet** om de waarheid aan het licht te brengen. Blijkens het requisitoir van het OM moge het duidelijk zijn dat het OM als uitgangspunt voor haar onderzoek de blogs van SMN news heeft gehanteerd en binnen haar onderzoek steeds gestuurd heeft om bewijs te vergaren ter ondersteuning van dit uitgangspunt.

Zo bedient het Om zich in het requisitoir nog steeds van geroddel als uitgangspunt. Zo stelt het OM in haar requisitoir bijvoorbeeld dat de aanvang van de moorden gelegen is in de moord op Amador Jones, die ene een rip deal gepleegd zou hebben. De zucht naar macht om de drugswereld te overheersen en wraak zijn de daadwerkelijke redenen voor de gevolgde moorden. Het is opmerkelijk dat het OM zich bediend van een vermeende rip deal gepleegd door Omar Jones terwijl zij daar het bewijs niet voor heeft en dit gebeuren eenvoudig van geroddel heeft.

Het is jammer dat mankracht en geld op die manier zijn ingezet, omdat zo de waarheid tot heden **niet** aan het licht is gekomen. De focus op het vergaren van bewijs om een of meer personen naar een veroordeling te leiden weerhoudt een entiteit van deugdelijk onderzoek en zoals in deze is gebleken eenvoudige verificatie van verklaringen. Immers zodra een verklaringen het vooringenomen standpunt ondersteund dan kan die als waar bestempeld worden strekken tot het bewijs.

Het OM kon derhalve in haar requisitoir haar stellingname niet behoorlijk ondersteunen en heeft moeten volstaan met het gebruik van woorden zoals: "kennelijk, vermoedelijk, mogelijk en waarschijnlijk". Het gebruik van dergelijke bewoordingen in het voortraject was uiteraard voldoende om de verdachten in deze zaak voor een 1 jaar lang op te sluiten. Echter is er voor een bewezenverklaring van ten laste gelegde feiten, met een daaraan gehecht verzoek voor een straf van 10 jaren, meer nodig dan "kennelijk", "waarschijnlijk" en "mogelijk". Het OM diende bewijs aan te leveren en is daar naar mening van de verdediging bij het requisitoir niet in geslaagd. Het OM is uiterst kort uit de bocht /gegaan en heeft binnen het requisitoir zich bediend van:

-Splitsing van verklaringen van verdachten, en wel zo dat het waarheidsgehalte van verdachten verklaringen gebaseerd werd op het feit dat zij zich zelf belasten; een en ander terwijl de politie bij uitgevoerde reconstructie heeft vastgesteld dat de bedoelde verdachte niet naar waarheid verklaarde. Toch heeft het OM de voor haar stellingname ondersteunende delen aangevoerd om haar positie te versterken.

Dit is opmerkelijk nu het OM onafhankelijke middelen beschikbaar had om de verklaringen te toetsen en deze middelen niet heeft aangewend enkel en alleen omdat haar stellingen niet ondersteund zouden worden. Dit is niet werken naar waarheidsvinding dit is werken naar veroordeling.

-Selectief gebruik van informatie zoals telefoon gegeven en taps met een gekleurde lezing. Het OM heeft tijdens haar requisitoir verwerkte taps voorgedragen met intonaties die niet zijn te horen bij het beluisteren van de gesprekken. Die intonaties zijn gebruikt om een bepaalde betekenis te geven aan de tap verwerkingen, opdat deze taps kunnen strekken tot ondersteuning van haar opinie of tot de overtuiging van de rechter kunnen bijdragen. Wanneer een moment opname gepresenteerd wordt met gebruik van kleuring kan niet gesproken worden van juist bewijs, nu andere informatie het OM ambtshalve bekend wordt weggelaten om bewijs verzwakking cq twijfel te voorkomen.

-verklaringen van bedreigde- cq anonieme getuigen, dit terwijl het OM bij aanvang zelf te kennen geeft dat dergelijke verklaringen **niet** tot het bewijs kunnen strekken. Ook wordt de bewezenverklaring gestoeld op delen van verklaringen van getuigen die eenvoudig verifieerbaar waren, doch welke verificatie eenvoudig is uitgebleven.

-stellingen gebaseerd op de verklaring van een zonder dat er behoorlijk steun bewijs wordt aangedragen; hetwelke trouwens ook niet mogelijk is omdat overige verklaringen in het dossier juist tegenbewijs aanleveren.

Het OM komt op basis van het voorgaande tot bewezenverklaringen en de grondslag voor haar eis. Ook al klinkt het verhaal van het OM plausibel, dan nog dient zij het bewijs daartoe aan te dragen, zeker wanneer zij de mening is toegedaan dat verdachten voor lange tijd opgesloten dienen te blijven.

- De verdediging zal daarentegen de informatie in het dossier toetsen en verifiëren met behulp van onafhankelijk en niet gekleurde informatie om aan te geven dat het

OM **niet** kon volstaan met het gebruik van verdachte verklaringen omdat deze zelf incriminerend, en om die reden als de waarheid te kwalificeren zijn.

- De verdediging zal aantonen dat het OM op basis van ambtshalve beschikbare informatie weet en/of behoorde te weten dat Erno Labega niet betrokken is in deze affaire.
- De verdediging zal aantonen dat het OM naar familie relatie en associatie Labega probeert te betrekken, dit terwijl er voldoende informatie voorhanden is die welke betrokkenheid danook uitsluit.

Vermeende uitlatingen, afspraken en zoektochten die niet gesubstantieerd worden, kunnen niet gehanteerd worden om te strekken tot bewijs van betrokkenheid, zeker niet nu er bewijs voorhanden is dat personen **niet** samen waren cq het OM niet heeft kunnen vaststellen dat er daadwerkelijk ontmoetingen hebben plaatsgevonden en er afspraken zijn gemaakt met enig oogmerk tot het plegen van strafbare feiten.

Resumerend:

Het onderzoek diende om het OM bewijs van een scenario aan te leveren. Onderzoek diende **niet** te strekken om meele (gepraat en reproductie van hetgeen van blogs is vernomen) te onderbouwen, dit is echter wel het geval gebleken.

Het OM heeft de gelegenheid om voor de duur van anderhalf jaar onderzoek binnen welk onderzoek zij:

- Mankracht, financiële middelen en technische expertise beschikbaar had
- Stukken onthouden aan de verdediging en ook nadat de zaak was uitgeroepen op de zitting achtergehouden stukken toegevoegd onder het mom deze vergeten te zijn.
- Verhoren kon doen plaatsvinden in afwezigheid van advocaten
- Contact tussen advocaten en verdachten bemoeilijkt heeft
- Middelen heeft gehanteerd die wettelijk nog niet ter beschikking stonden.

Bij de toetsing van gebruik van middelen die wettelijk nog niet toegestaan waren, dient de rechter het gebruik van- en de toelating van de resultaten van bedoeld gebruik te toetsen aan normen van proportionaliteit en subsidiariteit.

In dit kader zij van belang:

Dat het OM stelt dat de verdachte Labega, middels gebruikmaking van zijn zwijgrecht, zich niet cooperatief heeft opgesteld en denkt boven de wet te zijn omdat hij van zijn recht gebruik heeft gemaakt het requisitoir niet bij te wonen. Deze conclusies zijn naar mening van de verdediging te kwalificeren als stemming makerij.

Een verdachte kan niet verklaren over een dag of evenement hetwelke hij zich niet kan herinneren of waarvan hij geen deelgenoot was. Labega heeft derhalve terecht gebruik gemaakt van zijn zwijgrecht, in plaats van te pogen een verhaal te creëren om het OM te beloven. Labega heeft verklaard over hetgeen hij wetenschap had en heeft verder duidelijk aangegeven niet betrokken te zijn geweest bij Tan Tan, en er geen wetenschap over te hebben.

Labega is naar behoren vertegenwoordigd op de zitting door zijn raadsvrouw en gelet op zijn houding tijdens de behandeling meent hij zich absoluut niet boven de wet te stellen. Echter zijn de conclusies en uitlatingen van het OM begrijpelijk. Immers het OM moet blijven aanhouden dat zij met gevaarlijke criminelen te maken hebben, die zich als heer en meester gedragen op St. Maarten. Dit is in lijn met de indruk die het OM wenst te scheppen en ook gedaan heeft met de beveiliging, schutters op daken, gemaskerde politie ambtenaren rondom deze zaak. Dit is in lijn met de indruk die gewekt dient te worden dat St. Maarten nimmer eerder een zaak van dergelijke orde heeft gekend. Niets is minder waar, het zijn de franjes die aan de zaak verbonden zijn, die nieuw zijn voor St. Maarten. Met middelen en krachten van Sint Maarten zijn de afgelopen jaren zware en gruwelijke moordzaken opgelost en berecht. Nimmer met zoveel fanfare. De geschokte rechtsorde is ook niet verschenen om de banken te vullen van dit gerecht. De notie dat St. Maarten rustiger is en er minder moorden zijn omdat deze verdachten zijn opgesloten, doet voorkomen dat het OM meent zich van loze beschuldigingen te kunnen bedienen door crimineel gedrag op St. Maarten aan de verdachten in deze zaak toe te schrijven.

Het wordt tijd dat wij ons ontdoen van die indrukken geschapen door het OM met de fanfare waarin deze zaak gegoten is. Het is tijd om te stil te staan bij de ettelijke dozen door het OM geproduceerd en naar eer en geweten die informatie daarin vervat te verifiëren en te kwalificeren. Het is tijd om met een onafhankelijk en niet gekleurde kijk te concluderen welk verhaal daadwerkelijk te bewijzen is met het bewijs geput uit het dossier. Ongeacht de gevoelens, en de wens om zaken op te lossen en tot een berechting te komen, dienen wij in deze te bekijken wel bewezen feit het onderzoek aanlevert cq welke overtuiging gebaseerd kan worden op het geleverde bewijs. De verdediging verzoekt U E.A. derhalve haar te volgen in haar betoog, conclusies en geleverd bewijs van haar standpunten.

Alvorens in te gaan op de zaak, wenst de verdediging als **formeel verweer** aan te dragen:

De verdediging vezet zich tegen het gebruik van verklaringen van bedreigde en anonieme getuigen;

De verdediging verzet zich tegen het gebruik van de uitwerkingen van het toegepaste middel OVC (opname vertrouwelijke communicatie)

De grondslag hiertoe is het volgende:

Het gebruik van verklaringen van anonieme- en bedreigde getuigen dient uit te blijven omdat de deugdelijke toepassing van het recht van wederhoor zijdens de verdediging van Labega is uitgebleven.

Wij onderbouwen dit als volgt:

-Het verzoek van de verdediging om deze getuigen te horen is deels gerealiseerd;

-Zijdens de RC en het OM is geen enkele moeite gedaan om getuigen in deze groep die geweigerd hebben om te verschijnen, te doen aanvoeren. In het dossier is ook geen melding gemaakt van het feit dat de verdediging voor noppes heeft gezeten in afwachting van getuigen die zouden worden gehoord om dan van de RC te vernemen dat deze personen geweigerd hebben te verschijnen. Omdat toen niet altijd duidelijk was wie getuige A, B, of C was en wij verklaringen werden toegestuurd zijn vragen veelal opgetseld met referte naar de datum der verklaring, zonder dat de verdediging duidelijk was welke getuige geweigerde te verschijnen. In ieder geval is het recht van wederhoor niet uitgeoefend;

-De wederhoor is bemoeilijkt op zodanige wijze dat de verdediging meent dat haar recht tot wederhoor is gelimiteerd door de RC en ieder zelfstandigrecht daaraan ontnomen;

- + Zo is uit de dossiers geen PV te traceren, opgesteld door de RC, waarin deze aangeeft onderzoek verricht te hebben naar de betrouwbaarheid van de getuige en diens verklaringen en de uitkomst van dit onderzoek;
- + Zo mocht de verdediging niet zelf haar vragen voorleggen;
- + De verdediging werd bevolen de vragen in het engels op gesteld te vertalen in het Nederlands en deze voor te leggen aan de RC, die vervolgens zijn eigen Engelse vertaling van de vraag (naar eigen interpretatie en mogelijk ander woord gebruik)aan de getuige voorlegde. De verdediging heeft de voorgelegde vragen niet gehoord en derhalve niet kunnen verifiëren in hoeverre de RC de vraag van de verdediging heeft voorgelegd.

Deze procedure was niet nodig en heeft het recht van wederhoor aangetast. Immers de getuigen zaten op een andere locatie, konden niet gezien of gehoord worden. Het is niet aannemelijk dat de getuigen allen Nederlands spraken, en dat daarom de vertaling benodigd was. De verdediging had eenvoudig in de gelegenheid gesteld dienen te worden haar vragen, bijvoorbeeld via het telefoon systeem, te stellen aan de getuigen, en het antwoord op die vraag van de RC af te wachten. In ieder geval kon de verdediging zich ervan vergewissen dat de vraag naar haar intentie werd voorgelegd. Dit is niet mogelijk gebleken, reden waarom de verdediging aanvoert dat deze verklaringen niet op zich en niet in samenhang met andere bewijsmiddelen tot het bewijs kunnen leiden.

Het gebruik van OVC:

Ongeacht de anticipatie op de inwerkingtreding van de BOB wetgeving, en de aangehaalde jurisprudentie door het OM dient eerst eenvoudig gekeken worden naar de wijze waarop dit middel is toegepast.

- + Het OM heeft dit middel te Aruba toegepast, zonder de goedkeuring van haar rechtshulp verzoek af te wachten;
- + Het OM is overgegaan tot gebruik making van OVC terwijl de RC hier nimmer van op de hoogte was, zo heeft RC zelf ook verklaard tijdens het verhoor door de verdediging van Jones.
- + Een bevel zou zijn uitgegeven met een geldigheid van 16 november tot en met 14 december, terwijl het rechtshulp verzoek pas op 21 november de deur uitgaat.
- + Het OM heeft opsporingsactiviteiten te Aruba ondernomen zonder daartoe toestemming te hebben verkregen. Machtiging van RC is echter wel vereist, ex art. 177 Q lid 1 Sv voor het uitgeven van de bevelen dezes en deze machtiging is niet bekomen, nu vaststaat dat de RC geen weet van zaken had;
- + Het OM is aangevangen met de installatie van apparatuur in de bus nog voordat haar rechtshulp verzoek de deur uitging;
- + Het OM van St. Maarten heeft OVC te Aruba uitgevoerd zonder daartoe bevoegd te zijn;
- + Het OM heeft bij de uitvoering van de OVC, haar eigen restricties van opname van maximaal een half-uur overschreden;
- + Het OM heeft bij de uitvoering van de OVC, zich bedient van “entrapment” door te pretenderen dat de bus stuk was en verdachten zonder adequate beveiling een uur lang langs de weg te houden;

- ✚ Het OM heeft bij de toepassing van OVC niet met de nodige voortvarendheid ervoor zorg gedragen dat alternatief vervoer de verdachten kwam ophalen om hen terug te voeren naar het huis van bewaring;
- ✚ Ex art. 177 Q lid 5 Sv dient van elke opname binnen drie (3) dagen proces-verbaal te worden opgemaakt. Bij geen van de opnames is dit juist gedaan. Alle proces-verbalen van de opnames zijn opgemaakt op 5 maart 2012. Daardoor is in het meest extreme geval zelfs bij de opname van 21 november 2011 het proces verbaal pas ongeveer 4 maanden later opgemaakt. Van geen enkele opname is binnen de vereiste termijn van drie dagen proces verbaal opgemaakt.

Gelet op het voorgaande is het rechtsmiddel OVC rechtens nog niet toegestaan voor St. Maarten, buiten Sint Maarten uitgevoerd binnen een territoir zonder vereiste toestemming, enwel op een zodanige wijze dat de daadwerkelijke toepassing van het middel als niet rechtens gekwalificeerd dient te worden.

Zoals eerder gesteld dienen bij gebruik making van middelen die wettelijk nog niet toegestaan zij (en ook indien ze wel wettelijk zijn toegestaan), de rechter onder andere het gebruik van- en de toelating van de resultaten van bedoeld gebruik te toetsen aan normen van proportionaliteit en subsidiariteit. Mogelijk zelfs naar de redelijkheid en billijkheid.

Ook met betrekking tot de gebruik making van OVC (BOB wetgeving) dient hier dus naar gekeken te worden. Zelfs het OM heeft hier melding van gedaan tijdens het requisitoir. Uit de eerder gevoerde standpunten van verdediging blijkt wel dat politie en Justitie grove fouten hebben begaan met betrekking tot het gebruik maken van OVC. In de aanloop naar de opnames, het verloop van de opnames zelf en de uitwerking van de opnames is door politie en Justitie meerdere malen onjuist gehandeld. Zo danig dat dit zelfs buiten proportioneel is gegaan, en bovendien niet overeenkomt met de redelijkheid en billijkheid met betrekking tot de rechten die verdachten hebben.

De verwerkingen dienen derhalve buiten het geding te blijven en dienen als vruchten van onrechtmatig bewijs uitgesloten te worden.

